

1900-04-14

þÿ ÿ À ± ½ · ³ Å Á ¹ Ã ¼ ì Â Ä · Â 25 · Â œ ±

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ì Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11182>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Ευαγγελισμός

- Κοινωνία Εργάμενα (Επίσημος 25^{ος} Μαρτίου)
- Παρθενωγενία (Παρθεν. Συναγωγής & Μουσική)
- Σχολεία (Αποστολίδειο Λαύρας & Πρωτοκ. Σχολ. Ορα)
- Μέση Ευαγγελισμός (Αρχηγείο, Πρωτοκ. Σχολ. Σάρρος)

- Γενικά
- Χριστοφορί
 - ΕΘ. Κινημα
 - Πατριάρι
 - Μελέτες Αρχιμανδρίτη
 - ΕΑΑ Προξενίου
 - Ρ. Ζαννίτου
 - Ευαγγελισμός
 - Δημ. Σάρρος
 - Περγασός
 - Π. Καλοθεράς
 - Ι. Περωσιάνης
 - Κυπρός + Γαλλία
 - Μαλασία
 - Χριστοφορί
 - Αναγνωστάρια
 - Χαρμυγέο Αποστολίδου
 - Συρος Μενασός
 - Ορα
 - Στω. Ιωαννίδης

ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ.

Μετά πολλῆς λαμπρότητος ἐφορτάσθη καὶ ἐφέτος ἐν Λάρνακι ἡ ἐπετερίς τῆς ἑλλητικῆς ἐπαιστασίας. Τὴν πρῶταν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐψάλη δοξολογία ἐν τῷ ναῶ Ἁγίου Δαζάρου, χοροστατοῦντος τοῦ Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Κιτίου κ. Μελετίου καὶ παρισταμένου τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Ἑλληνος Προξένου ἀξιοτ. κ. Φ. Ζαννίτου. Ὁ ναός, καταλλήλως διεσκευασμένος δι' ἐθνικῶν σημαῶν καὶ δι' εἰκόνων τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων καὶ ἡρώων τοῦ 1821, ἦτο κατάμεστος κόσμου, ὠδηγήθησαν δὲ εἰς τὴν τελετὴν κατὰ λόχους αἱ μαθήτριά τοῦ Παρθενωγενείου καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Ἀποστολιδείου, ὧν ἠγεῖτο ἡ κυανόλευκος, βασταζομένη ὑπὸ εὐσταθοῦς μαθητοῦ.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἀπήγγειλεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἡμετέρου Ἐπιγυμνασίου κ. Δημ. Σάρρος, ἐξάρας τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν βαθύτητος καὶ εὐφραδείας, ζῶνται δὲ ζητωκραυγαὶ ἐπηκολούθησαν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, τῶν Βασιλέων ἡμῶν καὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Μετὰ τὴν τελετὴν οἱ μαθηταὶ τῆς Ἀποστολιδείου, ἐσπειρωθέντες περὶ τὴν κυανόλευκον, ἐπὶ νάρθηκι τῆς ἐκκλησίας, ἐψάλη ἐν ἐνθουσιασμῷ τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν ὕμνον, περιελθόντες εἶτα ἐν σώματι ὑπὸ τὴν ὄδηγίαν τῶν διδασκάλων των, τὰς κεντρικώτερας ὁδοὺς τῆς πόλεως. Πολλοὶ πολῖται ἐπεσκέφθησαν κατ' οἶκον τὸν κ. Φ. Ζαννίτου, ἐνθα ἐγκάρδιαι προ-

πόσεις ηγέρθησαν μεταξύ του δεδου-
λωμένου Έλληνας της Κύπρου και
του αντιπροσώπου της ελευθέρου πα-
τρίδος, μετά των ζώηροτέρων πάν-
τοτε έκδηλώσεων των μυχαιτάτων
εύχων μας υπέρ της εκπλήρωσεως
των εθνικών πόθων μας.

ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ.

Και εν Λεμησίῳ, ὡς γράφου-
σιν ἡμῖν ἐκεῖθεν, ἐωρτάσθη ἐκτάκτως
πανηγυρικῶς ἡ 25ῃ Μαρτίου. Μετά
τὴν θείαν λειτουργίαν ἐψάλη δοξολο-
γία ἐν τῷ ναῷ Ἁγίας Νάπας, παρι-
σταμένων καὶ τῶν προξενικῶν πρα-
κτόρων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας κ. κ.
Π. Καλογερά καὶ Ι. Περισιτιάνη. Ὁ
αἰδέσιμωτατος ἐροκλήρουξ τῆς πόλε-
ως κ. Χριστόφορος Νικολαΐδης ἐξε-
φώνησεν ὠραιότατον καὶ πατριωτι-
κώτατον λόγον, ἀναπτύξας τὸν διτ-
τὸν τῆς ἑορτῆς χαρακτήρα. Μετά
τὸν πολυχρονισμὸν, τὸ πλῆθος ἐζητω-
κράυγασεν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τοῦ
Βασιλέως Γεωργίου, τοῦ Διαδόχου
καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἐκ τῆς ἐκκλησίας τὸ πλῆθος δι-
ηρθύθη εἰς τὸ Ἀναγινωστήριον. Ἰ-
σότης, τὸ ἔποσον ἦτο μυσεινεστόλι-
στον καὶ ἔνθα, καθ' ἃ προηγέληθη,
ἔμιλλεν ἡ ἐπαρχιακὴ ἐπιτροπεία νά
ἐκθέσῃ πρὸς τοὺς πολίτας τὰ μέχρι
τοῦδε ὑπ' αὐτῆς πεπραγμένα.

Τὴν δείλην, μετὰ τὸ πέρας φιλαν-
θρωπικῆς ἀγορᾶς, γενομένης ἐν τῷ
Παρθεναγωγείῳ, ἐτελείσθησαν γυμνα-
στικαὶ ἀσκήσεις, ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς
Σχολῆς, διὰ κορυνῶν, ἀλτήρων καὶ
κοντῶν λίαν ἐπιτυχῶς ὑπὸ τὴν διεύ-
θυνσιν τῆς κ. Χαρικλείας Ἀποστολί-
δου.

Ἡ πανήγυρις γενικῶς ἔλαβε χαρα-
κτῆρα ἐθνικῆς διαδηλώσεως. Τὴν νύ-
κτα χίλιαι ἕως χίλιοι πεντακόσιοι δι-
αδηλωταὶ συνεκεντρώθησαν κάτωθεν

τῶν σχολείων, ἀφ' ὧν ἐκαίοντο βεγ-
καλικοί πυρσοὶ καὶ πυροτεχνήματα.
Οἱ διαδηλωταί, ἡγουμένης τῆς ἑλλη-
νικῆς Σημαίας, περιήλθον τὰς κεν-
τρικωτέρας ὁδοὺς, ζητωκραυγάζον-
τες φρενητιωδῶς ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως.
Κατέληξαν εἰς τὰς λέσχας, κατα-
λαβόντες ὅλην τὴν πρὸ αὐτῶν ἐδόν
ἐν πυκνῷ συνωστισμῷ. Οἱ διαδηλω-
ταὶ ἰφώναζον ἀκάτω ὁ δεσποτισμὸς»
«ζήτω ἡ ἐνώσις.» Ἀπὸ τῆς λέσχης

«Ἐνώσεως», σημαιοστολισμένης καὶ
καταφώτου ὠμίλησεν ἐκ τοῦ προχεί-
ρου, διακοπτόμενος ὑπὸ δαιμονιωδῶν
ἐπευφημιῶν ὁ κ. Σίμος Μενάρδος.

Ὁ κ. Μενάρδος κατέληξε τὴν προσ-
φώνησίν του ὡς ἑξῆς: «Ὁ τοιοῦ-
τος ἐν Λεμεσῶ πονηγυρισμὸς τῆς
ἐπειτηρίδος τῆς ἑλληνικῆς ἐπανα-
στάσεως ἐνθουμίζει τὰς παλαιὰς ἐ-
κείνας θυσίας, ἃς ἐτέλουν ἁ. ὁ. π. ἑ-
τες ἐν αὐτῇ τεύτῃ τῇ πόλει οἱ Ἀ-
μαθούσιοι εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ὀη-
σίλου. Ἀπὸ τῆς κατὰ τῶν Περσῶν
ἐκείνης ἐξεγέρσεως διέρρευσαν 24 ἀ-
κριδῶς αἰῶνες, ἀλλ' ἡ ἰδέα τοῦ ἐρ-
χαίου ἥρωος ἐπέζη. ἡ ἰδέα ἐτι ὠφει-
λεν ἡ μεγίστη τῶν ἑλληνίδων νήσων
νὰ μὴ ᾔτο δούλη, ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ
βαρύνωσι ξένοι κολεσσοὶ τὰ κύματα,
ἐξ ὧν ἐξῆλθεν ἡ Ἀφροδίτη.»

Παταγώδεις ἐπευφημίαι καὶ ζη-
τωκραυγαὶ οὐρανομήκεις ἐπηκολούθη-
σαν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως.

ΕΝ ΤΟΙΣ ΧΩΡΙΟΙΣ.

Καὶ ἐν διαφόροις χωρίοις τῆς Νή-
σου ἐωρτάσθη ἐνθουσιωδῶς καὶ μετὰ
μεγαλοπρεπείας ἡ ἡμέρα τῆς ἐθνικῆς
ἡμῶν παλιγγενεσίας. Οὐχ ᾔητον δὲ
λαμπρῶς ἐπανηγυρίσθη ἐν Ὁρᾷ. Ἡ
αἴθουσα τῆς αὐτῆς Ὁρατείου Σχολῆς
διεσκευάσθη διὰ μυρσινῶν καὶ ἀνθίων.
Ἀψίδες ὠραιοτάται ἐστήθησαν, ἡ κυ-
ανόλευκος ἐκυμάτιζεν ὑπερῆρᾶνως,

εις τὴν ἄμεσον δὲ παρατήρησιν τοῦ
εἰσερχομένου προσέπιπτεν ἡ πᾶσαν
καρδίαν, εἴτε πολίτου εἴτε ἀγρότου,
συγκινοῦσα (πιγραφῆ: «Ζήτω ἡ Ἐ-
νωσις».

Δοξολογία κατὰ ἄντικτωτάτη ἐ-
ψάλη, ὁ δὲ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς
κ. Στυλ. Ἰωαννίδης ἀπήγγειλε ὡ-
ραῖον χαιρετισμὸν πρὸς τὴν ἡ-
μέραν καὶ πρὸς τὴν ἀγωνισαμένην
τὸν μέγαν ἀγῶνα γενεάν, ἧς ἔπερανε
δια θαυμασίας ἀποστροφῆς πρὸς τὴν
ἑλληνικὴν φυλὴν, «ἣν προώρισεν ἡ πρό-
νοια, ἵνα ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς καὶ
εἰς καιροῦς τρομῶδεις διαφυλάττη
το ζῶπυρον τοῦ πολιτισμοῦ». Τὸν λέ-
γον τοῦ κ. Ἰωαννίδου διεδέχθησαν
ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ ζητω-
κραυγῆσαι ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως.